बार्हस्पत्यो भरद्वाजः।पूषा। गायत्री।

एहि वां विमुचो नपादाघृणे सं सचावहै। रथीर्ऋतस्य नो भव॥ ६.०५५.०१

विमुचो नपात्- मोक्षद। आघृणे- दीप्त। वाम्- प्रपन्नं प्रति। वा गतिगन्धनयोः। एहे- आयाहि। सम्- सम्यक्। सचावहै- समयाव। संगच्छावहै। नः- अस्माकम्। ऋतस्य- ऋताख्यरथस्य। रथीः- नेता। भव ॥१॥

रथीतमं कपर्दिनमीशानं राधसो महः। रायः सखायमीमहे॥ ६.०५५.०२

रथीतमम्- महारथम्। कपर्दिनम्- सुचूडम्। महः- महत्याः। राधसः- संसिद्धेः। ईशानम्- ईश्वरम्। सखायम्- मित्रं प्रति। रायः- दानयोग्यसम्पदः। ईमहे- याचामहे ॥२॥

रायो धारास्याघृणे वसो राशिरजाश्व। धीवतोधीवतः सखा॥ ६.०५५.०३

रायः- सम्पदः। धारा। असि- भवसि। आघृणे- दीप्त। वसोः- सम्पदः। राशिः। अजाश्व- गतिशीलप्राणतुरगयुक्त। अजो क्षिप्रानायासगतिप्रतीकः। धीवतोधीवतः- सर्वेषां बुद्धिमताम्। सखा- मित्रभूतः ॥३॥

पूषणं न्वऽजाश्वमुप स्तोषाम वाजिनम्। स्वसुर्यो जार उच्यते॥ ६.०५५.०४

यः। स्वसुः- स्वतः सरणशीलाया उषसो ज्ञानोदयदेवतायाः। जारः- रसनिष्पादकः। इत्युच्यते। तम्। अजाश्वम्- गतिशीलप्राणतुरगयुक्तम्। वाजिनम्- सद्गतिमन्तम्। वज गतौ। पूषणम्- पोषकं सूर्यम्। स्तोषम- स्तवाम ॥४॥

मातुर्दिधिषुमब्रवं स्वसुर्जारः शृणोतु नः। भ्रातेन्द्रस्य सखा मम॥ ६.०५५.०५

मातुः- निर्मात्र्या रात्रेः। दिधिषुम्- धारकम्। अब्रवम्- अवदम्। स्वसुः- स्वतः सरणशीलाया उषसो ज्ञानोदयदेवतायाः। जारः- रसनिष्पादकः। नः- अस्मान्। शृणोतु। इन्द्रस्य- ईशनाधिदैवतस्य। भ्राता- सोदरः। मम- मे। सखा- मित्रम्॥५॥

आजासः पूषणं रथे निशृम्भास्ते जनश्रियम्। देवं वहन्तु बिभ्रतः॥ ६.०५५.०६

अजासः- गतिमन्तः प्राणतुरगाः। निशृम्भाः- निश्रथ्य सम्बध्य हर्तारः। ते- अमी। जनश्रियम्- जन मङ्गळम्। पूषणम्- पोषकं सूर्यमात्मानम्। रथे। देवम्- द्योतकम्। बिभ्रतः- धारयन्तः। वहन्तु- प्रापयन्तु॥६॥